

บทความวิจัย**การศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ในอำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช**

รวราพร กาญจนคลอด

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80280

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะในปัจจุบันและสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อรองรับการแข่งขันโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 120 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า PNI modified

ผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจในปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.84 (S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีสมรรถนะดีที่สุดคือด้านคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ย 3.93 (S.D. = 0.84) รองลงมาด้านทักษะมีค่าเฉลี่ย 3.87 (S.D. = 0.79) และด้านความรู้มีค่าเฉลี่ย 3.71 (S.D. = 0.81) ตามลำดับ ส่วนสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) กับระดับสมรรถนะในปัจจุบันรายด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญตามค่าดัชนีชี้วัดความสำคัญของความต้องการจาก PNI modified ดังนี้ 1) ด้านความรู้ 2) คุณลักษณะ และ 3) ด้านทักษะ ตามลำดับ

สำหรับการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะ 1) ด้านความรู้ ในประเด็น กฎระเบียบการค้า การผลิต เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ด้านทักษะ การสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์การอย่างต่อเนื่อง การมีนวัตกรรมองค์กร และ 3) ด้านคุณลักษณะการเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรม การมีความคิดสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นในการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: สมรรถนะ, ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน, นครศรีธรรมราช

Received: Feb 15, 2021, **Revised** June 4, 2021, **Accepted** June 12, 2021

A Study of Competencies of Community Enterprise (OTOP) in Chang Klang District Nakhon Si Thammarat

Waraporn Kanjanaklod

Faculty of Management Sciences. Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

Abstract

This research aimed to study the current and required community enterprise entrepreneurs (OTOP) Chang Klang District. Nakhon Si Thammarat Province To support the competition by using questionnaires. The samples were 120 community enterprise entrepreneurs and community enterprise members, statistics used for data analysis, frequency, percentage, mean, standard deviation, and PNI modified.

The research results were found that the overall performance level of the business was at a high level with an average of 3.84 (SD = 0.81). When considering each aspect, it was found that most of the performance was the best, which was characteristic with a mean of 3.93 (SD = 0.84) secondary the skill level had an average of 3.87 (SD = 0.79). Knowledge had a standard of 3.71 (SD = 0.81), respectively. The order of importance by PNI modified demand indicators as follows: 1) knowledge, 2) characteristics, and 3) skills, respectively.

For enhancing competitiveness, community enterprise entrepreneurs (OTOP) should be competent in development 1) knowledge on issues of regulations, trade, production, information technology, 2) skills in continuous networking, product development. And the organization continued Organizational innovation and 3) characteristics, knowledge exposure, and innovation; The focus on entrepreneurship to create a more competitive advantage.

Keywords: *Competency, Community Enterprise Entrepreneur, Nakhon Si Thammarat.*

คำขอบคุณ : งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนเงินทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

บทนำ

การพัฒนาประเทศภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกประเทศ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทย ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชีย ภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย กรอบความร่วมมือเอเชีย-แปซิฟิก และการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน (ASEA Economic Community : AEC) ในปี 2558 ที่อาจก่อให้เกิดความผันผวน ซับซ้อนและมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยซึ่งต้องการเตรียมความพร้อมในหลายด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ ประเทศไทยจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้

เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่คนสังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป รวมถึงพัฒนาสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ

วิสาหกิจชุมชนเป็นองค์กรขนาดเล็กที่รวมกลุ่มคนในชุมชนและทำการผลิตสินค้า การให้บริการที่ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชน และระหว่างชุมชน รัฐบาลได้ส่งเสริมอาชีพของวิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะวิสาหกิจชุมชน OTOP ซึ่งกำหนดเป็นนโยบายของรัฐบาลให้แต่ละชุมชนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นสินค้าตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product : OTOP) โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2546 และได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันได้มีการกำหนดคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์เป็นระดับผลิตภัณฑ์ (Product Level) 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 5 ดาว เป็นสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานหรือมีศักยภาพในการส่งออก ระดับ 4 ดาว เป็นสินค้าที่มีศักยภาพ เป็นที่ยอมรับระดับประเทศและสามารถพัฒนาสู่สากลได้ ระดับ 3 ดาว เป็นสินค้าระดับกลางที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 4 ดาว ระดับ 2 ดาวเป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 3 ดาวมีการประเมินศักยภาพเป็นระยะ ระดับ 1 ดาว เป็นสินค้าที่ไม่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 2 ดาวได้เนื่องจากมีจุดอ่อนมากและยากต่อการพัฒนา

ภายใต้สถานการณ์การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะส่งผลให้ขนาดของตลาดไทยขยายใหญ่ขึ้นเป็นตลาดอาเซียนด้วยประชากรกว่า 590 ล้านคน (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, อินเทอร์เน็ต, 2556) ต้นทุนการผลิตที่ลดลงจากการลด/ยกเลิกอุปสรรคทางการค้าทั้งด้านภาษีและที่ไม่ใช่ภาษีในอาเซียน รวมถึงการลด/ยกเลิกอุปสรรคด้านการค้าบริการและการลงทุน และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน ซึ่งส่งผลต่อต้นทุนการส่งออก การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูป รวมทั้งการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศสมาชิกที่มีความได้เปรียบในการแข่งขัน และสามารถใช้ประโยชน์จากจุดแข็งของแต่ละประเทศได้อย่างเต็มที่ นับได้ว่าเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพสามารถขยายตลาดสินค้าและบริการที่มีคุณภาพไปยังตลาดอาเซียนได้

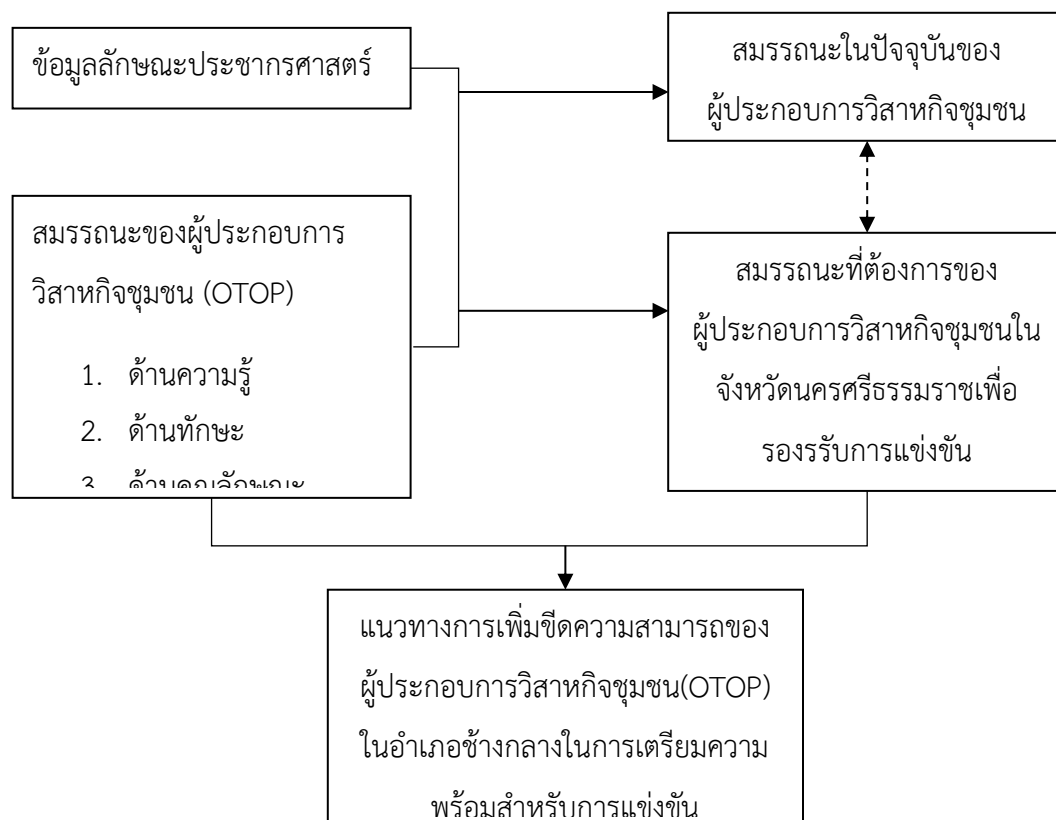
อย่างไรก็ตาม การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นการเปิดโอกาสให้สินค้าของประเทศอาเซียนอื่นเข้ามาในตลาดประเทศไทยมากขึ้นในราคาที่ต่ำกว่าและ/หรือ คุณภาพที่ดีกว่า ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อาจจะต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ศูนย์การศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้ศึกษาความพร้อมของธุรกิจไทยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ในปี 2554 ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ประมาณร้อยละ 73.3 ยังไม่มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ขณะที่ผู้ประกอบการที่เหลืออีกร้อยละ 26.7 มีความพร้อมในการแข่งขัน (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, อินเทอร์เน็ต, 2556) วิสาหกิจชุมชนถึงแม้จะเป็นสถานประกอบการขนาดเล็กแต่ก็ควรเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนจึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะที่เหมาะสมภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ 4 ดาว ซึ่งเป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่สากลได้ หากได้ทราบช่องว่างระหว่างสมรรถนะปัจจุบันกับสมรรถนะที่ต้องการเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็จะเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) และสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้พร้อมรองรับการแข่งขันโดยเน้นศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจ (OTOP) ระดับ 4 ดาวในในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้สมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ที่เหมาะสมซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาขีดความสามารถของวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ของประเทศไทยให้ก้าวสู่ระดับอาเซียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนอำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. แนวทางการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ในอำเภอช้างกลางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขัน

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของ Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่นยอมรับ 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ในอำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราชผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ประเภทผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน จำนวนสมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) และสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการแข่งขัน โดยดัดแปลงผลการศึกษาของ David McClelland และ Spencer and Spencer เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและผู้เชี่ยวชาญด้านวิสาหกิจชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีทางสถิติมาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเพื่อสรุปวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเข้าร่วมกิจกรรมงานประเพณี โดยใช้วิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 สมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) และสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ดำเนินงานวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อรองรับการแข่งขันกับสมรรถนะในปัจจุบัน โดยใช้สูตรคำนวณดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index : $PNI_{modified}$) (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) ที่ถูกปรับปรุงขึ้นมา

$$\text{สูตรคำนวณ } PNI_{modified} = (I-D)/D$$

$$\text{เมื่อ } PNI_{modified} = \text{ดัชนีชี้วัดความสำคัญของความต้องการจำเป็น}$$

$$I = \text{สมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน}$$

$$D = \text{สมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน}$$

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน OTOP อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการเป็นประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวนสมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และประเภทผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน OTOP อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP)

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ด้านประชากรศาสตร์

ปัจจัยประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	42	35.0
หญิง	78	65.0
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี	15	12.5
41-45 ปี	43	35.8
46-50 ปี	25	20.8
51-55 ปี	30	25.0
56 ปีขึ้นไป	7	5.9
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	31	25.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	42	35.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	45	37.5
ปริญญาตรี	2	1.7
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
ระยะเวลาในการเข้าร่วมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน		
ต่ำกว่า 3 ปี	85	70.8
3-5 ปี	20	16.7
6 ปีขึ้นไป	15	12.5
จำนวนสมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน		
ต่ำกว่า 20 คน	95	79.2
20-30 คน	25	20.8
31 คนขึ้นไป	0	0
ประเภทผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน		
อาหาร	5	4.2
ผ้าเครื่องแต่งกาย	55	45.8
ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก	35	29.2
สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	25	20.8

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65 มีอายุระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.8 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 37.5 ระยะเวลาในการเข้าร่วมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่ำกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.8 จำนวนสมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่ำกว่า 20 คนคิดเป็นร้อยละ 79.2 ประเภทผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนผ้าและเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 45.8

การวิเคราะห์สมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน OTOP อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

การวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน OTOP อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสมรรถนะปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนโดยภาพรวม

สมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนโดยภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับสมรรถนะ
ด้านความรู้	3.71	0.81	มาก
ด้านทักษะ	3.87	0.79	มาก
ด้านคุณลักษณะ	3.93	0.84	มาก
ลักษณะโดยรวม	3.84	0.81	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.84 (S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีสมรรถนะที่ดีที่สุดคือด้านคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ย 3.93 (S.D. = 0.84) รองลงมาด้านทักษะมีค่าเฉลี่ย 3.87 (S.D. = 0.79) และด้านความรู้มีค่าเฉลี่ย 3.71 (S.D. = 0.81) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสมรรถนะปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ด้านความรู้

สมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับสมรรถนะ
ด้านความรู้			
1. การวางแผน	3.89	0.79	มาก
2. การผลิต	3.88	0.64	มาก
3. มาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์	3.97	0.66	มาก
4. การบริหารจัดการองค์กร	3.64	0.77	มาก
5. เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.59	0.94	มาก
6. กฎระเบียบด้านการค้า	3.31	1.03	ปานกลาง
ลักษณะโดยรวม	3.71	0.81	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจด้านความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 (S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีสมรรถนะด้านความรู้ที่ดีที่สุดคือมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = 0.66) รองลงมาด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ย 3.89 (S.D. = 0.79) และด้านการผลิตค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D. = 0.64) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสมรรถนะปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ด้านทักษะ

สมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับสมรรถนะ
ด้านทักษะ			
1. ความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.93	0.62	ปานกลาง
2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์การอย่างต่อเนื่อง	3.77	0.72	มาก
3. การมีนวัตกรรมองค์กร	3.75	0.70	มาก
4. การสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	3.81	0.62	มาก
5. การแสวงหาตลาดใหม่	3.71	0.80	มาก
6. ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร	3.70	0.79	มาก
7. ความสามารถแก้ปัญหาและการตัดสินใจ	4.09	0.72	มาก
8. ความสามารถสอนงานและถ่ายทอด	4.13	0.62	มาก
9. ความสามารถในการบริหารทีมงาน	3.91	0.73	มาก
ลักษณะโดยรวม	3.87	0.79	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจด้านทักษะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.87 (S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีสมรรถนะด้านความรู้ที่ดีที่สุดคือความสามารถสอนงานและถ่ายทอด มีค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D. = 0.62) รองลงมาด้านความสามารถแก้ปัญหาและการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย 4.09 (S.D. = 0.72) และด้านความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญาท้องถิ่น 3.93 (S.D. = 0.62) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสมรรถนะปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ด้านคุณลักษณะ

สมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับสมรรถนะ
ด้านคุณลักษณะ			
1. ความมุ่งมั่นในการเป็นผู้ประกอบการ	3.86	0.93	มาก
2. การมีภาวะผู้นำ	3.98	0.79	มาก
3. การมีศักยภาพในการพัฒนาองค์กร	3.94	0.71	มาก
4. การแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ	4.09	0.70	มาก

5. การเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่อย่างต่อเนื่อง	3.79	0.80	มาก
6. การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด	3.88	1.09	มาก
7. การมีความคิดสร้างสรรค์	3.80	0.92	มาก
8. การมีความซื่อสัตย์และคุณธรรม	4.13	0.78	มาก
ลักษณะโดยรวม	3.93	0.84	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจด้านคุณลักษณะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.93 (S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีสมรรถนะด้านการมีความซื่อสัตย์และคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D. = 0.78) รองลงมาด้านการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 4.09 (S.D. = 0.70) และด้านการมีภาวะผู้นำ 3.98 (S.D. = 0.79) ตามลำดับ

การวิเคราะห์สมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลางจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อรองรับการแข่งขัน

การวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อรองรับการแข่งขันโดยแยกสมรรถนะเป็น 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแจกแจงของระดับสมรรถนะเพื่อรองรับการแข่งขันโดยภาพรวม

สมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนโดยภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความต้องการ
ด้านความรู้	4.26	0.68	มากที่สุด
ด้านทักษะ	4.20	0.64	มากที่สุด
ด้านคุณลักษณะ	4.33	0.91	มากที่สุด
ลักษณะโดยรวม	4.26	0.74	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนต้องการระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 (S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีสมรรถนะด้านคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ย 4.33 (S.D. = 0.91) รองลงมาด้านทักษะ 4.20 (S.D. = 0.64) และด้านความรู้ 4.26 (S.D. = 0.68) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแจกแจงของระดับสมรรถนะเพื่อรองรับการแข่งขัน ด้านความรู้

สมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความต้องการ
ด้านความรู้			
1. การวางแผน	4.28	0.64	มากที่สุด

2. การผลิต	4.55	0.67	มากที่สุด
3. มาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์	4.26	0.62	มากที่สุด
4. การบริหารจัดการองค์กร	4.20	0.63	มากที่สุด
5. เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.16	0.76	มาก
6. กฎระเบียบด้านการค้า	4.13	0.78	มาก
ลักษณะโดยรวม	4.26	0.68	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนต้องการระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจด้านความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 (S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่ต้องการสมรรถนะด้านการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.55 (S.D. = 0.67) รองลงมาด้านการวางแผน 4.28 (S.D. = 0.64) และด้านมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ 4.26 (S.D. = 0.62) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแจกแจงของระดับสมรรถนะเพื่อรองรับการแข่งขัน ด้านทักษะ

สมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความต้องการ
ด้านทักษะ			
1. ความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.25	0.61	มากที่สุด
2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์ประกอบอย่างต่อเนื่อง	4.20	0.66	มากที่สุด
3. การมีนวัตกรรมองค์กร	4.17	0.71	มาก
4. การสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	4.28	0.62	มากที่สุด
5. การแสวงหาตลาดใหม่	4.01	0.77	มาก
6. ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร	4.00	0.72	มาก
7. ความสามารถแก้ปัญหาและการตัดสินใจ	4.26	0.69	มาก
8. ความสามารถสอนงานและถ่ายทอด	4.30	0.85	มาก
9. ความสามารถในการบริหารทีมงาน	4.32	0.84	มากที่สุด
ลักษณะโดยรวม	4.20	0.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนต้องการระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจด้านทักษะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.20 (S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่ต้องการสมรรถนะด้านความสามารถในการบริหารทีมงานมีค่าเฉลี่ย 4.32 (S.D. = 0.84) รองลงมาด้านความสามารถสอนงานและถ่ายทอด 4.30 (S.D. = 0.85) และด้านการสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ย 4.28 (S.D. = 0.62) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแจกแจงของระดับสมรรถนะเพื่อรองรับการแข่งขัน ด้านคุณลักษณะ

สมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความต้องการ
ด้านคุณลักษณะ			
1. ความมุ่งมั่นในการเป็นผู้ประกอบการ	4.41	0.81	มากที่สุด
2. การมีภาวะผู้นำ	4.32	0.84	มากที่สุด
3. การมีศักยภาพในการพัฒนาองค์กร	4.16	1.09	มาก
4. การแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ	4.12	1.16	มาก
5. การเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่อย่างต่อเนื่อง	4.42	0.82	มากที่สุด
6. การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด	4.26	0.97	มากที่สุด
7. การมีความคิดสร้างสรรค์	4.43	0.87	มากที่สุด
8. การมีความซื่อสัตย์และคุณธรรม	4.48	0.74	มากที่สุด
ลักษณะโดยรวม	4.33	0.91	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนต้องการระดับสมรรถนะในการประกอบธุรกิจด้านคุณลักษณะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 (S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนใหญ่ต้องการสมรรถนะด้านการมีความซื่อสัตย์และคุณธรรมมีค่าเฉลี่ย 4.48 (S.D. = 0.74) รองลงมาด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 4.43 (S.D. = 0.87) และด้านการเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่อย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ย 4.42 (S.D. = 0.82) ตามลำดับ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบช่องว่างระหว่างสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อรองรับการแข่งขันกับระดับสมรรถนะในปัจจุบัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลางเพื่อรองรับการแข่งขันกับระดับสมรรถนะในปัจจุบันจำแนกสมรรถนะเป็น 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะโดยการหาค่าดัชนีชี้วัดความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI modified) และเรียงลำดับความสำคัญของสมรรถนะผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับระดับสมรรถนะในปัจจุบันโดยภาพรวม

สมรรถนะโดยภาพรวม	ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะ				PNI modified	ลำดับความสำคัญ
	ที่ต้องการ (I)	ระดับ มากที่สุด	ปัจจุบัน (D)	ระดับ มาก		
1. ด้านความรู้	4.26	มากที่สุด	3.71	มาก	0.15	1
2. ด้านทักษะ	4.20	มากที่สุด	3.87	มาก	0.09	3
3. ด้านคุณลักษณะ	4.33	มากที่สุด	3.93	มาก	0.10	2

จากตารางที่ 10 พบว่าช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) กับระดับสมรรถนะในปัจจุบันรายด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญตามค่าดัชนีชี้วัดความสำคัญของความต้องการจาก PNI modified ดังนี้ 1) ด้านความรู้ 2) คุณลักษณะ และ 3) ด้านทักษะ ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับระดับสมรรถนะในปัจจุบัน ด้านความรู้

สมรรถนะด้านความรู้	ที่ต้องการ (I)	ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะ			PNI modified	ลำดับ ความสำคัญ
		ระดับ	ปัจจุบัน (D)	ระดับ		
1. การวางแผน	4.28	มากที่สุด	3.89	มาก	0.10	5
2. การผลิต	4.55	มากที่สุด	3.88	มาก	0.17	2
3. มาตรฐานคุณภาพ ผลิตภัณฑ์	4.26	มากที่สุด	3.97	มาก	0.07	6
4. การบริหารจัดการ องค์กร	4.20	มากที่สุด	3.64	มาก	0.15	4
5. เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.16	มาก	3.59	มาก	0.16	3
6. กฎระเบียบด้านการค้า	4.13	มาก	3.31	ปานกลาง	0.25	1

จากตารางที่ 1 พบว่าช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน กับระดับสมรรถนะในปัจจุบันด้านความรู้โดยเรียงจากลำดับความสำคัญตามค่าดัชนีชี้วัดความสำคัญตามความต้องการความจำเป็น PNI modified ดังนี้ 1) กฎระเบียบด้านการค้า 2) การผลิต และ 3) เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับระดับสมรรถนะในปัจจุบัน ด้านทักษะ

สมรรถนะด้านทักษะ	ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะ				PNI modified	ลำดับ ความสำคัญ
	ที่ต้องการ (I)	ระดับ	ปัจจุบัน (D)	ระดับ		
1. ความเชี่ยวชาญในภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	4.25	มากที่สุด	3.93	ปานกลาง	0.08	4
2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และองค์ประกอบต่อเนื่อง	4.20	มากที่สุด	3.77	มาก	0.11	2
3. การมีนวัตกรรมองค์กร	4.17	มาก	3.75	มาก	0.11	2

4. การสร้างเครือข่าย อย่างต่อเนื่อง	4.28	มากที่สุด	3.81	มาก	0.12	1
5. การแสวงหาตลาดใหม่	4.01	มาก	3.71	มาก	0.08	4
6. ความสามารถด้าน มนุษย์สัมพันธ์และการ ติดต่อสื่อสาร	4.00	มาก	3.70	มาก	0.08	4
7. ความสามารถ แก้ปัญหาและการ ตัดสินใจ	4.26	มากที่สุด	4.09	มาก	0.04	5
8. ความสามารถสอนงาน และถ่ายทอด	4.30	มากที่สุด	4.13	มาก	0.04	5
9. ความสามารถในการ บริหารทีมงาน	4.32	มากที่สุด	3.91	มาก	0.10	3

จากตารางที่ 12 พบว่าช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนกับระดับสมรรถนะในปัจจุบันด้านทักษะโดยเรียงจากลำดับความสำคัญตามค่าดัชนีชี้วัดความสำคัญตามความต้องการความจำเป็น PNI modified ดังนี้
1) การสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง 2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์กรอย่างต่อเนื่อง และการมีนวัตกรรมองค์กร และ 3) ความสามารถในการบริหารทีมงาน

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับระดับสมรรถนะในปัจจุบัน ด้านคุณลักษณะ

สมรรถนะด้าน คุณลักษณะ	ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะ				PNI modified	ลำดับ ความสำคัญ
	ที่ต้องการ (I)	ระดับ	ปัจจุบัน (D)	ระดับ		
1. ความมุ่งมั่นในการ เป็นผู้ประกอบการ	4.41	มากที่สุด	3.86	มาก	0.14	3
2. การมีภาวะผู้นำ	4.32	มากที่สุด	3.98	มาก	0.08	5
3. การมีศักยภาพในการ พัฒนาองค์กร	4.16	มาก	3.94	มาก	0.05	6
4. การแสวงหาโอกาส ทางธุรกิจ	4.12	มาก	4.09	มาก	0.01	7
5. การเปิดรับองค์ความรู้ และนวัตกรรมใหม่อย่าง ต่อเนื่อง	4.42	มากที่สุด	3.79	มาก	0.17	1

6. การตอบสนองกับ ปัญหาอย่างทันทีทันใด	4.26	มากที่สุด	3.88	มาก	0.10	4
7. การมีความคิด สร้างสรรค์	4.43	มากที่สุด	3.80	มาก	0.16	2
8. การมีความซื่อสัตย์ และคุณธรรม	4.48	มากที่สุด	4.13	มาก	0.08	5

จากตารางที่ 13 พบว่าช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะที่ต้องการของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน กับระดับสมรรถนะในปัจจุบันด้านคุณลักษณะโดยเรียงจากลำดับความสำคัญตามค่าดัชนีชี้วัดความสำคัญตามความต้องการความจำเป็น PNI modified ดังนี้ 1) การเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่อย่างต่อเนื่อง 2) การมีความคิดสร้างสรรค์ และ 3) ความมุ่งมั่นในการเป็นผู้ประกอบการ

การอภิปรายผล

ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทราบถึงสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อสร้างความสามารถทางการแข่งขันสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช 1) ด้านความรู้ ประกอบด้วย การวางแผน การผลิต มาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการองค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศ และกฎระเบียบด้านการค้า 2) ด้านทักษะ ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์การอย่างต่อเนื่อง การมีนวัตกรรมองค์กร การสร้างเครือข่ายองค์กร การแสวงหาตลาดใหม่ ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร ความสามารถแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ความสามารถสอนงานและถ่ายทอด และความสามารถในการบริหารทีมงาน และ 3) ด้านคุณลักษณะ ประกอบด้วย ความมุ่งมั่นในการเป็นผู้ประกอบการ การมีภาวะผู้นำ การมีศักยภาพในการพัฒนาองค์กร การแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ การเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่อย่างต่อเนื่อง การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด การมีความคิดสร้างสรรค์และการมีความซื่อสัตย์และคุณธรรม

สมรรถนะในปัจจุบันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยสมรรถนะด้านความรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = 0.66) แสดงว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้ความสนใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเพื่อเป็นที่ยอมรับของลูกค้า ส่วนด้านที่ต้องพัฒนาคือด้านกฎระเบียบด้านการค้าซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 3.31 (S.D. = 1.03) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึกและคณะ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องนวัตกรรม ความหมาย ประเภทและความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า นวัตกรรมถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ซึ่งในขณะเดียวกันผู้ประกอบการเป็นกลไกสำคัญในการสร้างนวัตกรรม

ส่วนสมรรถนะด้านทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มากที่สุดคือด้านความสามารถในการสอนงานและถ่ายทอดงาน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) มีลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการที่ดีที่จะบริหารจัดการบุคลากรในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โทมัส วิง ยัน แมน (Tomus Wing Yan Man, 2006) ได้ศึกษารูปแบบ

พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้ประกอบการ ประเด็นสมรรถนะโดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษารูปแบบและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้ประกอบการ พบว่ารูปแบบพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการประกอบด้วย 6 รูปแบบสำคัญ คือ การแสวงหาโอกาสการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบเจาะจง การเรียนรู้เชิงลึก การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การนำ ผลการเรียนรู้มาผสมผสานกับประสบการณ์ และการประสบความสำเร็จในการถ่ายโอนการเรียนรู้กับสถานการณ์ปัจจุบัน

สมรรถนะด้านคุณลักษณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มากที่สุดคือด้านความซื่อสัตย์และคุณธรรม แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการประกอบธุรกิจอย่างมีความตรงไปตรงมา ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี ต้นประยูร (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณลักษณะของผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า คุณลักษณะที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญที่สุดอันดับแรกคือการยึดถือในคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าและความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อสินค้าหรือบริการ

ในด้านการพิจารณาสมรรถนะเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ควรได้รับการพัฒนาดังนี้คือ

สมรรถนะ	ประเด็นการพัฒนา
ด้านความรู้	กฎระเบียบการค้า การผลิต เทคโนโลยีสารสนเทศ
ด้านทักษะ	การสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์ประกอบอย่างต่อเนื่อง การมีนวัตกรรมองค์กร
ด้านคุณลักษณะ	การเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรม การมีความคิดสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นในการเป็นผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง การศึกษาสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปข้อเสนอแนะดังนี้

ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะ 1) ด้านความรู้ ในประเด็น กฎระเบียบการค้า การผลิต เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ด้านทักษะ การสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์ประกอบอย่างต่อเนื่อง การมีนวัตกรรมองค์กร และ 3) ด้านคุณลักษณะการเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรมการมีความคิดสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นในการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

การพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) 1) ด้านความรู้ ในประเด็น กฎระเบียบการค้า การผลิต เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ด้านทักษะ การสร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์กรอย่างต่อเนื่อง การมีนวัตกรรม องค์กร และ 3) ด้านคุณลักษณะการเปิดรับองค์ความรู้และนวัตกรรมการมีความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาแยกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (OTOP) เพื่อได้ทราบถึงความต้องการ และการพัฒนาของวิสาหกิจชุมชนในแต่ละผลิตภัณฑ์ เพื่อสามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (OTOP) อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง References

- เดชา เดชะวัฒนไพศาล. (2543). “Competency – Based Human Resources Management,” HR Magazine.21(4):12-22.
- สุกัญญา รัชมีธรรมโชติ. (2004). “Competency: เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้,” Productivity. 9(53) : 44 – 48.
- อานนท์ ศักดิ์วรวิญญ์. (2547). “แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency: เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง,” Chulalongkon Review. 16: 57-72.
- Ahmad Noor Hazlina, 2010. Is entrepreneurial competency and business success relationship contingent upon business environment?: A study of Malaysian SMEs. International Journal of Entrepreneurial Behaviour & Research. 16.3 (2010): 182–203.
- Boam, R., & Sparrow, P., 1992. The rise and rationale of competency-based approaches. In R. Boam & P. Sparrow (Eds.), Designing and achieving competency (pp. 3–15). London: McGraw-Hill.
- Boyatzis, R.E., 1982. The Competent Manager. New York: McGraw-Hill.
- Dales, M and Hes, K., 1995. Creating Training miracles. Sydney: Prentice Hall.
- George & Jones, 1996. Organization Behavior. New York: McGraw-Hill.
- McClelland, D.C. (1973). “Testing for Competence rather than for Intelligence,” American Psychologist.28, 1-14.